

Бојана Николетић

Две поуке

Поука на почетку: *Зло су и простаклук и контрапростаклук. То је простачки начин да човека наведете на погрешан закључак о својим намерама и о могућностима које му се пружају у односу са вама, пословном или приватном. Он се онда упусти у тај однос дубље него што би то иначе учинио и нађе се на територији на којој није пожељан – онда већ можете о њему ширити гласине како је простак који се залеће на туђу територију.*

Господин Кашиду ућута, одложи наливперо и спусти наочаре.

- Треба бити опрезан са људима који су сувише топли и срдачни, - рече свом забезекнутом слушаоцу, господину Канишуу.

- Ми смо били утуљивани и умлаћивани, знате, - рече господин Канишу помало увређено. – Можда бисте се могли определити за покретна врата, знате, ако вам неко смета. Онда би онај који се исувише навали пролетео кроз њих и излетео на другу страну.

- Одлична идеја! – узвикну господин Кашиду, затим мало размисли. - Чуо сам да то постоји. А чуо сам да у већим земљама у којима се прошло кроз сличан хаос постоје већ и двоструко покретна врата, таква чија се осовина може извући из лежишта и све преместити до следећег погодног улегнућа у поду где се врата опет могу наместити и користити.

- Поклопили сте ме, признајем, - мало покуњено рече господин Канишу, у извесној недоумици како ово последње треба схватити. Живну затим, досетивши се: - Можете направити лажна покретна врата, знате, на точкиће што кажу! Онда би се могло десити ако неко баш навали, знате, онако својски, да му се врата измакну и да пролети па право на нос!

- Слажем се са вама, - рече господин Кашиду свечано. – У праву сте, јер, ми не можемо анђеоским гласовима певати у два различита хора једновремено.

Господин Канишу је био мало збуњен: - У дуету, онда – рече.

Господин Кашиду поцрвене као паприка.

- Хајде да попијемо по чашу вина, - предложи и насу им по чашу вина руменог као његово лице, додуше у неким другим приликама.

Тако се једна необична посета претвори у пријатно вече, а у позно доба, на растанку, договорише следећи сусрет код господина Канишуа.

Поука на крају: *Живот је прилично непредвидив.*

2018.

Ова прича је први пут објављена 2018. године у зборнику кратких прича 357 Удружења независних писаца Србије (ур. Живојин Ивковић), а затим и као једна од тридесет седам кратких прича ШЕСТОРНЕ ШТАЦИЈЕ (Приваут, 2019) у електронском латиничном издању.

Постављено на Страну 21 веб-сајта Приваут 5. октобра 2019.